delectationē ſubijciendi: etiā ſi mille mortibus mori te oporteret. Hoc aūt in genere debes ꝓponere: nō aūt ſup hoc ī ſingulari te examinare: dolebiſq; multū ꝙ tantū a deo tuo rceſſiſti: ꝙ tantū eū offendiſti/ et qdāmō iterū crucifixiſti. Ecce talis auerſio ipa eſt vna aſcēſio/ cui⁹ nomē ē cōtritio q̄ cor tuū qdāmō a ſua duritia frangit. Sicut enī in naturalib⁹ res dure dicūtur conteri: cū in partes minutas frangunt vel minuūt: ita methaphorice cor dicit conteri: qn̄ ipm a ſua duritia emollit qd prius auerſū a deo durū et obſtinatū fuit ī peccatis: nō cedens diuine motioni/ nō admittens inſtinctū ſpūſſancti: ſ obturans aurē ne audiret. Vel cor durū ſm Bernardum .j. de conſideratione dicit: qd nec cōpunctione ſcindit/ nec pietate mollitur / nec mouet precibus ꝛc. Cōteritur autem quando iam liquefit compunctiōe ꝛ emollit pietate.

De confeſſione que eſt ſecundus gradus huius aſcenſionis. Capitu. xiij.

Quia xpo in pctīs tuis deū ꝑ ſuꝑbiā cōtēpſiſti: iō neceſſe ē vt te homini dei vicario claues habenti humiliter ſubdas vice dei/ et ei tāq̄ xpo dño iudici tuo aſſiſtēs hūilit ꝛ ꝯtrite ꝛ doloroſe peccata tua confitearis. Humiliter videlicet te in omnibus accuſās/ et ꝓpria peccata agnoſcens/ in moribus/ in geſtis/ in prolatione verborum/ in reſpōſionib⁹ ſinguliſq; alijs tanq̄ iudici tuo aſſiſtens te habeas. Caue ne vt qdā mag crimina ꝯfitēs ide q̄ras laudari vñ a deo mereri rprobari. Sic nnulli ꝙ

in ſcholis acute ſolebant arguere cõfitentur ꝛc. No
li etiã peccata tua vel intentionẽ tuã excuſare: ſ; dic
ſimpliciter et humilit̃ qđ remoꝛdet tuã cõſciam. De
bes etiã contrite et doloroſe confiteri: exercẽs te añ
confeſſionẽ ad cõpũctionẽ mõ quo poſtea habebit̃
vt ita cõtritus et doloꝛoſus venias ad ꝯfeſſionẽ. Et
ſi hoc bene feceris: nequaꝗ̄ ſicut quidã faciũt: pctã
tua ſicut fabulaꝫ ꝓferes vel ita ſimplicit̃ ꝓferes ſine
doloꝛe quaſi de alia ſeculari materia loquereris: ſed
ſi vere ſpiritũ cõpunctiõis cõcepiſti: interdũ diffici
le erit tibi. imo xp̄o lachꝛymas cohibere nequib᷑. Et
certe ſcire debes ꝙ ſ̄m intentionẽ contritiõis et hu
milẽ verecũdiam: pctã tibi in cõfeſſione remittũtur.
Si etiã fieri põt talem tibi debes cõfeſſoꝛẽ eligere.
ꝗ diſcrete et pꝛudẽt̃ ſciat abſoluere vl̄ ligare: cui aïaꝫ
tuã poteris fiducialiter cõmittere: cui ſtatũ tuũ vitã
tuã et oïa exercitia tua ſecure poteris exponere: ab
eodẽ ſuper ſingulis cõſilia recepturus. Cũꝗ̄ talẽ cõ
feſſoꝛẽ inueneris noli eũ leuiter variare. Diuerſi eni
medici diuerſis vtũt̃ medicinis. Medicina autẽ ſe
pe mutata nõ ſanat ſed turbat egrotũ. In his tamẽ
omnibus ſp̄ ſaluo iure et obedientia eccleſie et ſupe
rioꝛis. Scire etiã debes ꝙ multoplus ſũt ſatiſfacto
ria bona opera tua a ſacerdote tibi iniuncta ꝗ̄ ſpon
te a teipo aſſumpta: p̄cipue ꝓpter vim clauiũ eccl̄ie:
et ꝓpter humilẽ obedientiã cõfitentis. Jđ cum vul
nera tua ſacerdoti tuo expoſueris. et ip̄e ſicut meri
to deb; leuioꝛib⁹ vti voluerit medicamẽt̄. iſta oppoꝛ
tune nõ nũꝗ̄ impoꝛtune vt tibi nõ parcat/ ſ; que ſibi
ꝓ tuo ſtatu et emẽdatione expedire videbũt̃ audact̃

iniungat/et promptũ exhibe ad tolerãdũ. Et hic eſt ſcd̃s gradus prime aſcenſionis q̃ dicit̃ oris ꝯfeſſio.

De ſatiſfactiõe que ẽ terti⁹ grad⁹ prime aſcenſionis. Ca. xiiij.

Tertius aũt huius prime aſcenſionis grad⁹ eſt: vt ſicut exhibuiſti mẽbra tua arma iniquitatis peccato per varia pctã et mala opera: ita nunc facias ea arma iuſticie in ſanctificatiõez/ vt ſcilicet contraria ꝯtrarijs cures. faciens cõtraria illis criminibus que cõmiſiſti. et maxie illis vitijs et paſſionibuſ q̃bus frequẽtius ĩpugnaris: in ieiunijs: in vigilijs: laboribus: alijſq₃ deuotis exercitijs: et h̶ vt dictũ eſt maxime ad iniunctionẽ tui confeſſoris: quia ſic ſunt tibi magis meritoria. Et hic eſt vltimuſ gradus prime aſcenſiõis/ et dicit̃ ſatiſfactio. His tribus gradibus prima aſcenſio finit̃ /et his trib⁹ ptib⁹ penitẽtie redis ad cor et deo pariter recõciliaris.

Incipit ſcd̃a aſcẽſio cõtra ſecũdũ deſcẽſuz q̃ redit̃ ad cordis puritatẽ: et ꝙ ĩpuritas cordis ĩ trib⁹ cõſiſtit: ꝯtra q̃ tria tribus aſcẽſionũ gradib⁹ ꝓficiſcit̃ ĩ iſta ſecũda aſcenſione. Ca. xv.

Ecce hõ ſanus fact⁹ es et deo recõciliat⁹/ vade et ꝓcede vlteri⁹ et ampli⁹ noli peccare: ſ; magis ſtude de virtute in virtutẽ proficere: nec putes ſufficere ꝙ ꝑ pnĩam ſis deo recõciliat⁹ vt ad ei⁹ familiaritatẽ accipiaris et pfectã caritatẽ. An ignoras ꝙ Abſalon recõciliat⁹ pr̃i ſuo: nõdũ tñ faciem ei⁹ videre meruit niſi in domo ꝓpria aliq̃nto tp̃e